Lietas arhīva Nr. K68-0046-19/23
ECLI:LV:RPPT:2019:0409.11520068716.3.S

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**
Rīgā 2019.gada 9.aprīlī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnese E.Leitāne,
piedaloties prokuroram A.Zariņam,
aizstāvim E.Rusanovam,
cietušā pilnvarotajai pārstāvei G.Losbergai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

**Aprakstošā daļa**

/pers. A/, vadot transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajam tika nodarīts vidēja smaguma miesas bojājumus turpmāk norādītajos apstākļos.

2016.gada 5.septembrī ap plkst.16.50 /pers. A/ vadīja automašīnu /TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, un brauca ar to /Nosaukums/ no /Nosaukums 1/ puses /Nosaukums 2/ virzienā.

Tuvojoties /Nosaukums/ namam Nr.1, /pers. A/, pārkāpjot Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmās un trešās daļas, 25.panta trešās daļas, kā arī Ceļu satiksmes noteikumu 57.punkta, 68.punkta prasības, nerīkojās saskaņā ar šo likumu un noteikumiem, nepievērsa pietiekamu uzmanību apkārtnei un tās izmaiņām, nerīkojās tā, lai neradītu satiksmei bīstamu situāciju, pirms pārkārtošanās manevra uzsākšanas nepārliecinājās par drošību un par to, vai viņš neradīs traucējumus citiem satiksmes dalībniekiem, sāka pārkārtošanās manevru pa labi, aizšķērsojot ceļu motociklam /TL marka 1/, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs 1/, ko vadīja /pers. B/, kas brauca pa blakus joslu, kā rezultātā notika sadursme ar automašīnas labo aizmugures sānu daļu un motocikla priekšējo daļu.

Minēto Ceļu satiksmes noteikumu prasību pārkāpumu un transportlīdzekļu sadursmes rezultātā /pers. A/ cietušajam /pers. B/ nodarīja vidēja smaguma miesas bojājumus, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas: kreisā atslēgas kaula un kreisā lielā lielkaula lūzums augšējā trešdaļā.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

**Motīvu daļa**

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētā Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā nav atzinis, kā arī nav atzinis cietušā /pers. B/ pieteikto kompensāciju par nodarīto mantisko zaudējumu un morālo aizskārumu, norādot, ka pēc darba laika beigām ap plkst.16.30 ar automašīnu /TL marka/ brauca no savas darba vietas AS /Nosaukums 3/ /adrese/. Mašīnā blakus sēdēja dēls. Satiksme uz ceļa nebija intensīva. Brauca pa labo kustības joslu, tad pārkārtojās uz kreiso, lai apbrauktu pieturā stāvošo trolejbusu tāpat kā pārējās vieglās automašīnas. Kad pārkārtojās uz kreiso kustības joslu, līdz trolejbusam bija kādi 10-20 m, nevienam netraucēja, par ko iepriekš bija pārliecinājies. Brīdī, kad apbrauca trolejbusu, blakus viņam (labajā pusē) nevarēja atrasties neviens transportlīdzeklis, jo starp trolejbusu un sadalošo līniju bija attālums mazāks par 1 m. Apbraucot trolejbusu, automašīnas ātrums varēja būt ap 40-50 km/h. Uzreiz pēc trolejbusa apbraukšanas pārkārtojās atpakaļ labajā joslā, parādot pagrieziena rādītāju. Pirms pārkārtošanās labajā joslā atradās apmēram 1,5–2 m attālumā no trolejbusa, viņa vadītā automašīna bija pilnībā uz kreisās joslas. Labajā joslā priekšā bija citi transportlīdzekļi, kuri jau bija apbraukuši trolejbusu. Aiz trolejbusa pa labo joslu kustība bija lēna, apmēram 10 km/h, jo sāka samazināt ātrumu, gaidīja izbraukšanu uz Mūkusalas apli, kā arī liecinieka, kurš mēģināja apstādināt apsūdzētā automašīnu, skriešanas ātrums bija līdzīgs apsūdzētā automašīnas braukšanas ātrumam. Veicot pārkārtošanās manevru uz labo joslu, apsūdzētā uzmanību nekas nenovērsa, iespējams sarunājās ar dēlu, automašīnā skanēja neskaļa mūzika. Pārkārtojoties uz labo kustības joslu aiz trolejbusa, paskatījās labajā spogulī, motociklu neredzēja. Salona spogulī neskatījās, līdz ar to pieļauj, ka motocikls varēja atrasties aiz apsūdzētā vadītās automašīnas. Motociklu ieraudzīja atpakaļskata spogulī tikai tad, kad tas jau gulēja uz zemes, kustības laikā to vispār nebija redzējis. Kad pamanīja skrejošo liecinieku, kurš mēģināja apstādināt apsūdzētā automašīnu, lai noskaidrotu, vai uz zemes guļošais motocikls nav kaut kādā veidā saistīts ar viņu, apsūdzētais apstādināja automašīnu. Nedzirdēja nekādu troksni, nejuta arī nekādu triecienu vai grūdienu no sadursmes. Sadursmes pēdas bija niecīgas, notīrīja tās no mašīnas ar lupatiņu. Taču sadursme bija, jo uz automašīnas palika gumijas smērējumi no riepas. Starp viņa automašīnu un motociklu nebija citu transportlīdzekļu. Apstājoties, piegāja pie cietušā. Policija un ātrā medicīniskā palīdzība jau bija izsauktas. Cietušajam pajautāja kā jūtas, nebija redzami nekādi dzīvībai bīstami bojājumi, uzreiz bija konstatēts, ka ir lauzts atslēgas kauls. Slimnīcā cietušo neapmeklēja, jo savu rīcību nesaista ar šo ceļu satiksmes negadījumu. Savu vainu neatzīst. Pirmstiesas kriminālprocesā izmeklētāja maldināja apsūdzēto, sniedzot nepatiesu informāciju par to, ka no trolejbusa līdz sadalošajai līnijai bija 2 m, kur tad it kā motocikls varēja atrasties. Tāpēc sākotnēji atzina savu vainu, nesūdzējās un neiebilda par izmeklētājas darbībām, jo nezināja, ka viņam ir tādas tiesības. Pēc tam – pēc pirmās nopratināšanas – pats paņēma mērlenti, aizbrauca līdz notikuma vietai un izmērīja, ka josla ir 3,75 m plata. Ņemot vērā to, ka trolejbusa platums ir 2,5 m un viņš apstājas pieturā 30 cm attālumā no brauktuves malas, izsecināja, ka, lai brauktu pa labo kustības joslu, motociklam būtu vajadzējis braukt caur trolejbusu, jo paša motocikla platums ir 1 m.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina, tiesa, pārbaudījusi pierādījumus tiesas sēdē, secina, ka iztiesāšanas gaitā apsūdzētā /pers. A/ vaina Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta, un pastāv Kriminālprocesa likuma 520.panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Cietušais/Nosaukums/ tiesas sēdē liecināja, ka 2016.gada 5.septembra vēlā pēcpusdienā ap plkst.16.00-17.00 ar motociklu pārvietojās pa /Nosaukums/, /Nosaukums 4/ virzienā. Nobraucot no /Nosaukums/ uz /Nosaukums 4/ pusi, pa priekšu brauca pelēkas krāsas automašīna, marku

pateikt nevar, ar kuru pārvietojās apsūdzētais. Citu transportlīdzekļu starp pelēko automašīnu un motociklu nebija. Cietušais brauca aiz apsūdzētā automašīnas, ievērojot 5–7 m distanci, tā, lai savlaicīgi apstādinātu motociklu vajadzības gadījumā, kā arī lai spoguļos viņa vadīto motociklu varētu redzēt. Abi brauca vienādā ātrumā – apmēram 40 km/h – pa otro joslu. Pirms gājēju pārejas apsūdzētais un cietušais piebremzēja. Pa pirmo joslu brauca trolejbuss vai autobuss, kas tuvojās aiz gājēju pārejas esošajai pieturai. Pabraucot garām trolejbusam ar attālumu apmēram 5 m, cietušais parādīja pagriezienu un ieņēma pirmo joslu, lai turpinātu kustību Mūkusalas apļa virzienā. Apsūdzētā automašīna uz kādu brīdi vēl palika kreisajā joslā. Cietušais jau bija pabeidzis pārkārtošanas manevru līdz galam un turpināja kustību taisnā virzienā pa labo joslu. No kreisās puses braucošā automašīna, kuru vadīja apsūdzētais, parādīja labo pagriezienu un griezās tieši virsū cietušajam. Nevar precīzi pateikt attālumu, kāds bija līdz apsūdzētā automašīnai brīdī, kad cietušais veica pārkārtošanās manevru, tas varēja būt apmēram kā puse no automašīnas. Sadursmes brīdī automašīna vēl nebija pilnībā pārkārtojusies labajā rindā. Cietušais ar motocikla priekšējo riteni ietriecās automašīnas aizmugurējā daļā un nokrita, nekādā veidā vairs nevarēja izvairīties no sadursmes, nebija ne laika, ne iespējas bremzēt un sagāzt motociklu, tāpēc arī nepamanīja, kurā tieši vietā bija trieciens. Tajā brīdī domāja, ka svarīgi ir noturēties uz motocikla, kas, protams, nav izdevies. Cietušā ieskatā apsūdzētais nepārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus, jo parādīja pagriezienu, taču spogulī neredzēja cietušo, kurš brauca ar motociklu pa pirmo joslu. Iespējams, vienkārši nepamanīja viņu un veica manevru, lai pārkārtotos uz labo joslu pēc trolejbusa apbraukšanas, uzskatot, ka labajā joslā neviena transportlīdzekļa nav. Pēc kritiena uzreiz piecēlās kājās, un redzēja, ka automašīna brauc tālāk neapstājoties. Liecinieks, kurš stāvēja trolejbusa pieturā, skrēja pakaļ apsūdzētā automašīnai, lai to apstādinātu. Satiksme bija intensīva, bija sastrēguma laiks. Tāpēc lieciniekam izdevās panākt apsūdzētā automašīnu. Cietušais palika uz vietas, jo saprata, ka nevar kustēties – sāpēja kāja un plecs. Motocikls bija nokritis uz kreisā sāna un palika mētājoties uz zemes. Cietušais pats nevarēja piecelt motociklu, mēģināja turēt sevi pie dzīvības, lai nezaudētu samaņu, jo bija drausmīgas sāpes. Pēc kāda laika pie viņa pienāca apsūdzētais, un cietušais viņam pateica, ka vajag skatīties spoguļos. Pēc tam atbrauca policija, ātrā medicīniskā palīdzība un aizveda viņu uz /Nosaukums 5/. Rentgens uzrādīja, ka ir lauzts kreisais atslēgas kauls un celis. Jau otrajā dienā slimnīcā viņam paskaidroja, ka viņš klibos visu mūžu. Atslēgas kaulu salika kopā pa daļām, jo lūzums bija ar šķembām, drumstalām. Ārstēšanu turpina joprojām, vēl paredzētas operācijas gan plecam, gan kājai, jāņem ārā plāksnes un skrūves no atslēgas kaula un ceļa, tas rada diskomfortu un sāpes, ierobežo kustības. Tiek veikti rehabilitācijas pasākumi, fizioterapija. Traumas atstās sekas uz visu dzīvi, cietušais nevar sportot, nevar dienēt Nacionālajos bruņotajos spēkos. Pirms negadījuma strādāja /Nosaukums 6/, /Nosaukums 7/. Dēļ traumas ir pārcelts uz citu amatu, kas neprasa lielu fizisku slodzi, ir atvaļināts no dienesta, tajā skaitā veselības stāvokļa dēļ, jo fiziski nevar vairs veikt šo darbu. Šobrīd strādā apsardzes firmā. Ar apsūdzēto nav bijis nekāds kontakts, apsūdzētais nav interesējies par viņa veselības stāvokli. Morālā kaitējuma kompensācijā norādīja, ka gūtās traumas atstās ietekmi uz visu atlikušo dzīvi. Cietušais vairs nevar nodarboties ar sportu, nevar skriet, nav derīgs vairs aktīvajam dienestam, nevar strādāt iepriekšējo darbu, gūt iepriekšējos ienākumus, pazaudējis visu, ko karjeras laikā ieguvis profesionāli. Minētie ierobežojumi galvenokārt saistīti ar ceļa traumu. Materiālā kaitējuma kompensāciju nepieteica, jo pats apmaksājis visu ārstēšanu, nepieteica arī kompensāciju par bojāto motociklu un personiskajām mantām. No apsūdzētā bija gaidījis cilvēciskāku attieksmi, kaut nelielu interesi par cietušā veselības stāvokli, bet nekas tāds nav noticis, tāpēc arī nepiekrita apsūdzēta aizstāvja piedāvātajam izlīgumam.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tika nolasītas cietušā /pers. B/ pirmstiesas kriminālprocesā 2016.gada 14.septembrī sniegtās liecības, kurās norādīts, ka viņš 2016.gada 5.septembrī ap plkst.16.40 vadīja motociklu /TL marka 1/, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs 1/, /Nosaukums/ virzienā pa labo joslu uz Mūkusalas apli ar ātrumu apmēram 40 km/h. Kādā brīdī pa kreiso joslu priekšā braucošā automašīna /TL marka/ pelēkā krāsā strauji nomainīja braukšanas joslu, parādot pagriezienu, tieši cietušā vadītā motocikla tuvumā, kā rezultātā cietušais ietriecās automašīnas aizmugurē labajā pusē. Pēc trieciena cietušais mēģināja noturēties, bet neizdevās, viņš nokrita kopā ar motociklu uz kreisā sāna. Automašīnas vadītājs aizbrauca tālāk un neapstājās. Pieturā bija cilvēki, kuri uzreiz aizturēja autovadītāju. Autovadītājs pienāca pie cietušā un palīdzēja. Cietušais pats izsauca ātro medicīnisko palīdzību un policiju. Kad atbrauca ātrā medicīniskā palīdzība, cietušo aizveda uz /Nosaukums 5/, kur viņš atradās līdz 2016.gada 13.septembrim. Cietušais turpināja ārstēšanos /Nosaukums 8/. Līdz ceļu satiksmes negadījumam motocikls bija tehniskā kārtībā un apdrošināts. Motocikla vadīšanas tiesības un vadīšanas stāžs cietušajam ir no 2015.gada. Cietušais nelieto alkoholu. Lai tiesu medicīnas ekspertīze notiek pēc medicīnas dokumentiem. Cietušais vēlāk ir ar mieru noslēgt izlīgumu ar vainīgo vadītāju.

Cietušais/Nosaukums/ par pirmstiesas kriminālprocesa nopratināšanas gaitu tiesas sēdē liecināja, ka tika nopratināts pēc tam, kad bija izrakstīts no slimnīcas pēc 2 smagām operācijām, bija pie skaidra saprāta, nopratināšana notika cietušā mājā, jo viņš nevarēja patstāvīgi pārvietoties, kāja bija ieģipsēta. Par 2016.gada 14.septembra liecībām norādīja, ka pie protokolā izdarītajiem labojumiem nav viņa paraksts, taču apliecināja, ka protokolā fiksētie fakti atbilst patiesībai.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tika nolasīts 2017.gada 1.februāra protokols par liecību pārbaudi uz vietas, piedaloties cietušajam /pers. B/, kur norādīts, ka cietušais /pers. B/ labprātīgi ieradās ceļu satiksmes negadījuma vietā, kur 2016.gada 5.septembrī ap plkst.16.50 automašīna /TL marka/, kuru vadīja /pers. A/, mainot kustības joslu, nošķērsoja cietušajam ceļu, kā rezultātā, lai izvairītos no sadursmes, /pers. B/ strauji bremzēja, nokrita kopā ar motociklu un slīdēja pa braucamo daļu. /pers. B/ uzrādīja savu braukšanas virzienu, automašīnas braukšanas virzienu, vietu, kur automašīna viņam nošķērsoja ceļu, un vietu, kur viņš nokrita. /pers. B/ brauca pa labo braukšanas joslu, pirms viņa uz pieturu brauca trolejbuss, kuru viņš apbrauca ar intervālu apmēram 4,8 m pa kreiso braukšanas joslu un pēc tam viņš turpināja braukt pa labo joslu. /pers. B/ uzrādīja, kā automašīnas /TL marka/ vadītājs nošķērsoja viņam ceļu apmēram 2,8 m attālumā no labās ceļa malas un 3,60 m no pieturas staba. /pers. B/ uzrādīja, kā viņš atgriezās savā labajā braukšanas joslā 1,8 m no labās ceļa malas un 2,8 m no pieturas staba. /pers. B/ uzrādīja sadursmes vietu 2,8 m no labās ceļa malas un 3,60 m no pieturas staba. Liecību pārbaudes laikā tika veikta fotografēšana, sastādīta shēma, visi materiāli pievienoti protokolam.

Par 2017.gada 1.februāra liecību pārbaudi uz vietas cietušais /pers. B/ tiesas sēdē liecināja, ka veselības stāvoklis bija normāls, apziņa skaidra. Piedalījās liecību pārbaudē uz vietas, tika sastādīta shēma. Norādīja, ka pie protokolā izdarītajiem labojumiem nav viņa paraksts, neatceras, vai viņa klātbūtnē tika veikti labojumi, taču apliecina protokolā norādītos faktus. Par shēmā norādītajiem attāluma mērījumiem atbildēt nevar, jo viņš liecībās norādīja aptuvenas vietas, kur kas notika, taču mērījumus veica uz vietas esošie speciālisti. Neuzskata, ka protokolā norādītie fakti ir pretrunā ar viņa tiesas sēdē liecināto, uztur savas pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības.

Liecinieks/pers. C/ tiesas sēdē liecināja, ka 2016.gada septembrī pēc darba laika ap plkst.16.00-17.00 brauca kā pasažieris automašīnā, kuru vadīja apsūdzētais – liecinieka tēvs. Liecinieks sēdēja priekšējā sēdeklī, citu pasažieru automašīnā nebija. Brauca /Nosaukums 4/ virzienā. Sākumā brauca pa labo joslu, bet pēc tam, kad priekšā bija apstājies trolejbuss, automašīna pārkārtojās uz kreiso joslu, apbrauca trolejbusu un tad pārkārtojās atpakaļ uz labo joslu. Pārkārtošanās brīdī uz kreiso joslu automašīna atradās apmēram 10 m attālumā no trolejbusa, pēc pārkārtošanās atpakaļ uz labo joslu attālums līdz autobusam bija mazāks. Trolejbuss, brīdī, kad tam brauca garām, bija apstājies pieturā. Kreisajā joslā nebija nekādu šķēršļu, lai veiktu trolejbusa apbraukšanas manevru. Pārkārtošanās brīdī uz labo joslu vai uzreiz pēc pārkārtošanas likās, ka bija kaut kāds mazs troksnis, kā sitiens. Liecinieks teica tēvam, ka dzirdējis kaut kādu būkšķi, tēvs sitienu nebija pamanījis. Pirmajā brīdī nav varējis saprast, kas tas ir. Šobrīd domā, ka skaņa bija no tā, ka motocikls pieskarās automašīnai, jo uz tās labajā aizmugurējā pusē bija melnas švīkas no gumijas. Redzēja, ka pa trotuāru skrien cilvēks. Paskatījās uz aizmuguri un redzēja uz zemes guļošo motociklu. Pie pirmās iespējas labajā pusē automašīna tika apstādināta – apmēram pēc 100 m – tad gāja skaidrot situāciju, abi ar tēvu piegāja pie motociklista, bet neatceras, ko runājuši. Tēvam nebija nekāda nodoma atstāt notikuma vietu. Motociklists pats izsauca ātro medicīnisko palīdzību, viņš neizskatījās ļoti smagi cietis, bija piecēlies, kliboja, nekādu asiņu nebija, teica, ka sāp kāja, bija mierīgs,

adekvāts. Lieciniekam zināms, ka tēvs cietušo slimnīcā nav apmeklējis. Pirms apstāšanās motociklu uz brauktuves neredzēja. Trolejbusa tuvumā citu automašīnu nebija, gan priekšā, gan aizmugurē bija automašīnas, satiksme bija intensīva. Lieciniekam pašam ir autovadītāja tiesības.

Liecinieks/pers. D/ tiesas sēdē liecināja, ka viņš ir trolejbusa vadītājs ar 38 gadu autovadītāja stāžu. Notikuma dienā viņš vadīja trolejbusu. Pirms /Nosaukums 4/ bija sastrēgums, bet līdz sastrēgumam varēja brīvi braukt. Kad trolejbuss piebrauc pieturā, tad pirms trolejbusa paliek brīva vieta pirmajā joslā. Liecinieka ieskatā motociklists brauca pa otro joslu un virzījās uz brīvo pirmo joslu, tāpēc nesamazināja ātrumu un turpināja braukt, bet automašīna viņam nošķērsoja ceļu, jo izbrauca no otrās joslas un iebrauca pirmajā joslā, tāpēc motociklistam bija jākrīt, bet tā ir tikai lieciniekа versija, kas balstīta uz dzīves pieredzi, pašu sadursmes brīdi neredzēja. Motociklu ievēroja brīdī, kad izdzirdēja troksni. Troksnis bija no tā, ka motocikla kāpslis atsitās pret asfaltu un uzvilka svītru. Liecinieks bija apstājies pieturā, lai izlaistu un uzņemtu pieturā pasažierus. Brīdī, kad liecinieks trolejbusa spoguļos skatījās uz pasažieriem, pirms durvju aizvēršanas, sadzirdēja troksni un redzēja, ka pa pirmo joslu sāniski šļūc motocikls, pirms tam motociklu neredzēja. Iesaistītā automašīna bija pa priekšu, nevar precīzi pateikt vai automašīna brauca vai bija jau apstājusies. Motocikls bija uzņēmis noteiktu virzienu un tad krita, strīpas parādīja viņa braukšanas virzienu. Pašu sadursmi, to, kā pirms sadursmes pārvietojās motocikls un automašīna, kā tie pabrauca garām stāvošām trolejbusam un kādā secībā, liecinieks neredzēja, bet pēc notikušā nofotografēja notikuma vietu ar savu personisko fotoaparātu, uz fotogrāfijām ir redzams datums, fotogrāfijās ar ķiveri redzams motociklists un liecinieks /pers. E/. Pēc notikušā palika notikuma vietā, palīdzēja nocelt motociklu no brauktuves, jo motociklists teica, ka nevar piecelt motociklu, jo viņam kaut kas sāpēja, lūdza būt par liecinieku.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tika nolasītas lieciniekа /pers. D/ pirmstiesas kriminālprocesā 2016.gada 11.novembrī sniegtās liecības, kurās norādīts, ka 2016.gada 5.septembrī ap plkst.16.50 viņš atradies Rīgā, vadīja trolejbusu /TL marka 3/, ar borta numuru /numurs/, pa /Nosaukums/ centra virzienā. Stāvot pieturā /Nosaukums 4/, redzēja, kā notika ceļu satiksmes negadījums starp transportlīdzekli /TL marka/ un motociklu. Kad liecinieks stāvēja pieturā, viņa trolejbusam garām pabrauca motocikls no kreisās puses un brauca taisni lieciniekam pa ceļa vidu. Automašīna /TL marka/, kura brauca pa kreiso braukšanas joslu, pabrauca trolejbusam garām, pārkārtojās uz labo braukšanas joslu un tā pārkārtošanās bija nedroša, jo automašīnas /TL marka/ vadītājs nošķērsoja ceļu motocikla vadītājam. Motociklistam nācās strauji bremzēt un, lai apstātos un neiebrauktu automašīnā /TL marka/, viņš nokrita un slīdēja pa ceļa braucamo daļu. Bija neliels troksnis, automašīnas vadītājs apstājās un pēc brīža aizbrauca. Vairāk neko liecinieks paskaidrot nevar. Viņam liekas, ka automašīnas /TL marka/ vadītājs neredzēja to motociklu, kad veica pārkārtošanās manevru, jo bija daudz mašīnas. Liecinieks nofotografēja notikuma vietu, automašīna fotogrāfijās nav redzama. Trolejbusā videoieraksts netika veikts. Liecinieks neredzēja automašīnas un motocikla kontakta brīdi. Izmeklētājam labprātīgi iesniedz fotogrāfijas.

Pēc liecību nolasīšanas liecinieks /pers. D/ apstiprināja savas pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības un paskaidroja, ka liecinājis to, ko tobrīd atcerējās, tobrīd notikums atmiņā vēl bija svaigs, tas, ka automašīna un motocikls pabrauca garām lieciniekа vadītajam trolejbusam, kas stāvēja pieturā, ir loģiski, bet šo faktu arī toreiz neredzēja, fotogrāfijas atnesa izmeklētājai tieši nopratināšanas dienā.

Liecinieks/pers. E/ tiesas sēdē liecināja, ka notikuma brīdī 2016.gada 5.septembrī stāvēja /vieta/ pretī /Nosaukums 9/, Rīgas centra virzienā, gaidīja draugu. Pieturā bija apstājies trolejbuss, liecinieks stāvēja apmēram 5 m pirms trolejbusa ar seju uz centru, bet tieši notikuma brīdī pagriezās, jo izdzirdēja sadursmes skaņu, proti, metālisku skaņu pret asfaltu. Redzēja, ka labajā joslā motocikls nokritis uz zemi, automašīna, ar kuru notika sadursme, aizbrauca tālāk, jo neredzēja motociklu. Motocikls gulēja apmēram 3-4 m pirms trolejbusa, bet sadursme notika ātrāk. To brīdi, kad automašīna un motocikls brauca pa kreiso joslu, neredzēja. Liecinieks pajautāja cietušajam vai nevajag palīdzību, aizskrēja līdz tai automašīnai un pateica, ka jādodas atpakaļ, pēc tam atbrauca policija. Liecinieks tiesas sēdē uzzīmēja notikuma shēmu, paskaidroja, ka neredzēja kā automašīna un motocikls brauca pa kreiso joslu un veica pārkārtošanās manevru. Tika pratināts policijā 2016.gada 22.septembrī. Pirmstiesas izmeklēšanā labāk atcerējies notikumus, jo tas bija neilgi pēc notikušā, tagad vairs precīzi notiekošo neatceras.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tika nolasītas lieciniekа /pers. E/ pirmstiesas kriminālprocesā 2016.gada 22.septembrī sniegtās liecības, kurās norādīts, ka 2016.gada 5.septembrī ap plkst.16.45 liecinieks atradies /vieta/ /Nosaukums/. Ievēroja, kā pa /Nosaukums/ gatves vienvirziena ielu pa labo kustības joslu ne ātri brauca motocikls, jo bija "korķis". Pa kreiso joslu brauca automašīna /TL marka/, abi brauca praktiski blakus, motocikls bija pāris metrus aiz automašīnas kreisajā pusē. Automašīna strauji sāka mainīt kustības joslu no kreisās uz labo joslu un, acīmredzot, neievēroja motociklu, kas brauca pa labo joslu. Automašīnas vadītājs strauji veica manevru motocikla tuvumā, aizķēra motociklu, motocikls nokrita uz sāniem un slīdēja apmēram divus metrus pa brauktuvi. Sadursme notika jau motocikla kustības joslā. Vadītājs, kurš veica šo manevru, aizbrauca tālāk neapstājoties. Liecinieks uzreiz skrēja pie motocikla vadītāja, centās palīdzēt, bet tad, kad ieraudzīja, ka automašīna brauc prom no notikuma vietas, sāka skriet pakaļ automašīnai. Tā kā bija "korķis", liecinieks panāca automašīnu un pateica vadītājam, ka viņš izprovocējis avāriju un ka ir cietis motocikla vadītājs. Tad automašīnas vadītājs atgriezās avārijas vietā bez automašīnas, automašīna palika stāvvietā. Liecinieks uzreiz izsauca policiju un ātro medicīnisko palīdzību, uzrakstīja paskaidrojumu, atstāja savus datus. Ātrā medicīniskā palīdzība atbrauca pēc policijas un paņēma motociklistu. Atbrauca cietušā brālis, arī palīdzēja novākt motociklu.

Pēc liecību nolasīšanas tiesas sēdē liecinieks /pers. E/ paskaidroja, ka pirmstiesas izmeklēšanā liecinājis visu kā atcerējies, šīs liecības atbilda patiesībai. Tobrīd bija nepilngadīgs un tēvs piedalījās pratināšanā, tēvs neklausījās, ko liecinieks liecināja, vienkārši atradās kabinetā. Uz tiesas dienu gandrīz neko neatceras par notikušo, jo pagājis ilgs laiks. Pirmo reizi atrodas tiesā, ir pēc zobārsta apmeklējuma, veiktas 2 pretsāpju injekcijas, nejūtas labi, ir uztraucies. Vēlas atteikties no sniegtajām liecībām, jo neko neatceras un uz tiesas dienu neko detalizētāk nevar paskaidrot. Uzzīmēto shēmu apstiprina, jo tā zīmēta pēc tām atmiņām, kas ir par brīdi, kad jau palīdzēja nokritušajam motociklistam piecelties, to brīdi labi atceras.

Liecinieks/pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka viņš ir lieciniekа /pers. E/ tēvs. 2016.gada 22.septembrī piedalījās policijā dēla nopratināšanā, jo dēls uz to brīdi bija nepilngadīgs. Atceras, ka pratināšana bija par avāriju, kur iesaistīts bija motocikls. Dēls bija braucis trolejbusā, redzēja avāriju, izkāpa pieturā, jo redzēja, ka automašīna notrieca motociklu, motocikls nokrita un automašīna aizbrauca no notikuma vietas. Dēls apturēja automašīnu, kura aizbrauca no notikuma vietas. No dēla stāstītā sapratis, ka dēls redzējis tieši pašu avāriju, ka nokrita motocikls un automašīna aizbrauca prom. Neatceras, vai izlasījis protokolu, tas bija sen, pieļauj, ka izlasīja, ja jau ir viņa paraksts, domā, ka liecības protokolā pierakstītas korekti. Šodien dēlu veda pie zobārsta, dēlam tika veikta narkoze, veselības izmaiņas nemanīja, vienīgi nav tik jautrs kā parasti.

2017.gada 15.marta eksperta atzinumā Nr./numurs 1/ secināts, ka ceļu satiksmes negadījuma mehānisms ir tāds, ka automobiļa Volkswagen vadītājs veica pārkārtošanas manevru, nedodot ceļu motocikla vadītājam, kurš brauca pa blakus joslu, kā rezultātā notika sadursme, kontaktā esot automobiļa aizmugurējam labajam stūrim un motocikla priekšējam ritenim. Sadursmes rezultātā motocikls apgāzās un, slīdot pa ceļa segumu, apstājās fotogrāfijā redzamajā vietā. Automobilis pēc ceļu satiksmes negadījuma turpināja kustību. Ekspertīzes ceļā nav iespējams noteikt, vai motocikla vadītājam bija tehniskā iespēja novērst ceļu satiksmes negadījuma rašanos. Pētījumu daļā eksperts ir norādījis, ka ekspertīzes ceļā nav iespējams noteikt, kādas darbības pirms sadursmes veica abu transportlīdzekļu vadītāji. Nav nosakāms, pa kādu kustības trajektoriju un cik strauji automobiļa Volkswagen pārkārtošanas manevrs tika veikts, līdz ar to ekspertīzes ceļā nav nosakāms, vai motocikla vadītājam bija tehniska iespēja novērst sadursmi ar automobili Volkswagen. No tehniskā viedokļa ar ceļu satiksmes negadījuma rašanos ir saistāma automobiļa Volkswagen vadītāja rīcība – veicot pārkārtošanas manevru un nedodot ceļu motociklam. Lietas materiālos nav norādīti dati, kas liecina par motocikla vadītāja veikto darbību saistību ar ceļu satiksmes negadījuma rašanos.

Tiesas sēdē tika nopratināts eksperts /pers. G/, kurš liecināja, ka 2017.gada 15.martā veicis autotehnisko ekspertīzi šajā lietā, uztur to pilnā

apjomā. Sākotnējā informācija bija norādīta lēmumā par ekspertīzes noteikšanu, pēc tam eksperts veica lietas materiālu izpēti, deformāciju izpēti. Tika konstatēts, ka mašīnas aizmugurējais stūris ir saskaries ar motocikla riteni. Pēdu lokalizācija atbilst fotogrāfijās fiksētajam. Automašīna, pārkārtojoties, uzsita pa priekšējo motocikla riteni, motocikls apgāzās uz kreisajiem sāniem. Kritiena vieta atbilst tam, ka motocikls ir pārvietojies labās kustības joslas ietvaros apmēram 0,5-1 m no sadalošās joslas. Eksperta secinājumi izriet no bojājumiem, motocikla stāvokļa un apstiprina lietas objektīvos datus. Ekspertam netika uzdots jautājums par precīzu sadursmes vietu. Ņemot vērā pēdas, aptuveno sadursmes vietu noteica līdz sadursmes brīdim, tā varēja būt nelielu attālumu – apmēram 2 m – no pēdu vietas. Nav iespējams noteikt kustības trajektoriju, jo nav pēdu, kas par to liecinātu. Nav informācijas par to, ka tika mainītas trajektorijas. Lēmumā bija norādīti iespējamie manevri, kas izriet no liecībām. Motocikls pārvietojās labās joslas ietvaros, tas atbilst lietas objektīviem datiem. Lietas 34.lapā redzamajā fotogrāfijā ir redzama motocikla slīdēšanas pēda. Pēda veidojas no tā, ka motocikla izvirzītās daļas atsitas pret ceļa segumu. Motociklam vajag laiku, lai apgāztos. Nevar attēlā parādīt kritiena sākumu. Pēdas ir 2,9 m no ceļa labās malas. Sadursme notika labajā manevra joslā. Liecības bija atreferētas lēmumā, taču ekspertam nav jāveic liecību pārbaude. Eksperts sniedz vērtējumu, vai apstāklis varēja piepildīties. Nebija dots uzdevums izpētīt, vai sadursme notika 3,6 m no sabiedriskā transporta pieturas staba. Fotogrāfija ir perspektīva, attālumi ir subjektīvi un nav pamatoti, tāpēc nevar parādīt sadursmes vietu. Trolejbusa platums ir 2,5 m, joslas platums ir 3,8 m un motocikls var tam pabraukt garām. Nevar spriest par transportlīdzekļu trajektoriju un to, ko motocikls un automašīna darīja pirms sadursmes, vai trolejbuss ietekmēja sadursmi, tas nav eksperta kompetencē šajā lietā. Liecības ir subjektīvs viedoklis, ekspertīzes atbildes tiek sniegtas, izejot no objektīviem datiem. Jebkuri spriedumi par kustības trajektoriju vai trolejbusa stāvokli nav pamatojami ar lietas materiāliem. Trolejbuss var apstāties dažādās pozīcijās.

Pēc aizstāvības lūguma savu atzinumu sniedza Latvijas valsts privātais tiesu eksperts /pers. H/, kurš izdarīja secinājumus, ka dotajā gadījumā labajā viena virziena kustības joslā notika motocikla apgāšanās uz tā kreisajiem sāniem, kad motocikla kustības virziens bija no brauktuves kreisās malas uz labo. Autotehniskās ekspertīzes ceļā kategoriski nevar noteikt, no kā tieši bija radies fiksētais automobiļa Volkswagen aizmugurējā atdures stieņa plastmasas uzlikas bojājums, bet, ja pirms minētā automobiļa ekspluatācijas sākuma notikuma dienā šāda fiksēta materiāla uzslāņojuma un skrāpējumu zona nebija uz tā aizmugurējā atdures stieņa plastmasas uzlikas un transportlīdzeklim ar minēto daļu līdz konkrētajam notikumam nebija kāda cita saskarsme ar kādu šķērsli, tad eksperta pētījumā aprakstītais automobiļa Volkswagen aizmugurējā atdures stieņa plastmasas uzlikas bojājums varēja rasties no saskares ar dotā motocikla priekšēja riteņa riepu. Dotajā situācijā automobiļa Volkswagen vadītāja izdarītais manevrs pa labi, tas ir, braukšanas joslas maiņa, no tehniskā redzes viedokļa nav saistāma ar ceļu satiksmes negadījuma notikšanu. Motocikla vadītājam, braucot drošā distancē aiz pa priekšu braucošā automobiļa Volkswagen, būtu bijusi tehniska iespēja novērst doto iespējamo transportlīdzekļu saskari.

2017.gada 25.oktobra eksperta atzinuma Nr./numurs 2/ pētījuma daļā ir norādīts, ka vienīgais reāli iespējamais izmērs, ir motocikla vadītāja norādītājs transportlīdzekļu saskares vietas attālums 3,6 m aiz sabiedriskā transporta pieturas vietas staba, skatoties automobiļa kustības virzienā. Motocikla vadītāja liecību pārbaudē uz vietas uzrādītais attālums 2,8 m pirms sabiedriskā transporta pieturas vietas staba, skatoties transportlīdzekļu kustības virzienā, kur it kā motocikla vadītājs esot iebraucis viena virziena labajā kustības joslā, no tehniskā redzes viedokļa nav reāls, jo tādā gadījumā būtu jānotiek motocikla saskarei ar stāvošā trolejbusa kreiso sāna daļu. Motocikla vadītājs no tehniskā redzes viedokļa varēja iebraukt viena virziena labajā kustības joslā tikai aiz trolejbusa stāvēšanas vietas. Arī motocikla vadītāja liecību pārbaudē uz vietas uzrādītais intervāls 4,8 m, kādā tas bija it kā braucis garām trolejbusam, ir no tehniskā redzes viedokļa kritiski vērtējams lielums intensīvas transportlīdzekļu kustības laikā, jo tādā gadījumā motociklam bija jābrauc pa pašu brauktuves kreiso malu. Izvēloties šādu kustības trajektoriju no tehniskā redzes viedokļa automobiļu intensīvas kustības laikā, lai arī motocikls ir dinamisks un ļoti manevrēt spējīgs transportlīdzeklis, motocikla vadītājam reāli nebūtu iespēja no brauktuves kreisās malas, šķērsojot visu viena virziena kreisās puses kustības joslu, piebraukt pie kustības joslu sadalošās līnijas, netraucējot aiz automobiļa Volkswagen citus intensīvā plūsmā braucošus transportlīdzekļus.

Tiesas sēdē tika nopratināts eksperts /pers. H/, kurš liecināja, ka 2017.gada 25.oktobrī, pamatojoties uz zvērināta advokāta Egona Rusanova lūgumu, sniedza eksperta atzinumu par ceļu satiksmes negadījumu šajā lietā. Par ekspertu strādā kopš 1977.gada un specializējas tieši tikai autotehniskajās ekspertīzēs. Mēroga attēli ir no Rīgas mēroga plāna, /Nosaukums 10/ mēroga shēmas. Pietrūkst stabu vietas, 9 m ir skrāpējuma vieta. Izmantoja datorprogrammu /Nosaukums 11/, ievadot mērogus. Precīzi nevar pateikt, kur ir sadursmes vieta, bet tā varētu būt, kur norādīja cietušais liecību pārbaudē uz vietas – 3,6 m aiz pieturas staba. Varēja virzīties no labās uz kreiso pusi. Motocikla vadītājs varēja braukt pa kreiso joslu aiz automobiļa, vienlaicīgi ar automobili sāka veikt pārkārtošanos. No kustības drošības viedokļa tas neatbilst drošībai, jo motociklistam bija jābrauc aiz automobiļa, ievērojot drošu distanci. Nevar pateikt, vai motocikls virzījās taisni vai pārkārtojās. Sadursme notika ļoti tuvu sadalošajai līnijai vai uz tās, nelielu attālumu no trolejbusa priekšējās daļas. Joslas platums ir 3,75 m, 7,5 m ir kopējais ceļa platums. Motocikls jau slīdēja 9 m attālumā, 3,6 m attālumā aiz staba varēja būt ass līnija. Trolejbuss ir 2,5 m plats, motocikla platums 1 m, attālums ir lielāks nekā brauktuves platums, jābrauc pa kreiso kustības joslu, motocikls labākajā gadījumā brauca pa sadalošo līniju, jo ļoti tuvu trolejbusam, taču visdrīzāk brauca pa kreiso joslu. Kopīgais attālums ir 4,1 m. Apsūdzētā automašīna brauca pa priekšu, citādas iespējas motociklistam nevarēja būt, varbūt motocikls bija starp automašīnām. Pats manevrs pa labi neizraisīja ceļu satiksmes negadījumu. Metodikas norādījumi labi atspoguļo notikušo. Braucot drošā distancē bija iespējams novērst sadursmi, bet, ja nebrauca drošā distancē, tad nebija. Saskare bija ļoti niecīga, automašīna varēja uzsist pa motocikla priekšējo riepu, bet tikpat labi motocikls varēja iebraukt automašīnā, tas notika pārkārtošanās brīdī tuvu sadalošajai līnijai vai uz tās. Neizslēdz iespēju, ka tas bija 2 m aiz trolejbusa, kā to norādījis eksperts /pers. G/. Nevar droši pateikt motocikla trajektoriju, automašīna varēja novirzīt motocikla virzienu. Eksperta rīcībā bija lietas materiāli, liecības, bet eksperts neizmanto subjektīvos datus, tikai objektīvos. Uzskata, ka sākumā netika ņemts vērā svarīgs fakts, ka pieturā stāvēja trolejbuss. Motocikls nevar pabraukt garām trolejbusam pa savu kustības joslu, jo nepietiek tur vietas.

No 2016.gada 5.septembrī sastādītā Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola Nr./numurs 3/ un tam pievienotajiem fotoattēliem redzams, ka 2016.gada 5.septembrī plkst.16.50 Rīgā, /Nosaukums/ pie ēkas Nr.1, notika sadursme starp transportlīdzekļiem /TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, kuru vadīja /pers. A/, un /TL marka 1/, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs 1/, kuru vadīja /pers. B/. Sadursmes rezultātā miesas bojājumus guvis /pers. B/.

No automašīnas /TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, 2016.gada 26.septembra apskates protokolā un tam pievienotajos fotoattēlos fiksētajām ziņām izriet, ka minētais transportlīdzeklis ir pelēkā krāsā, tas ir iesaistīts ceļu satiksmes negadījumā, kas notika Rīgā, /Nosaukums/ gatvē pie nama Nr.1. Apskates laikā automašīnai /TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, bojājumi nav konstatēti. Apskates laikā veikta fotografēšana, fotoizdrukas pievienotas pie apskates protokola.

No 2016.gada 26.oktobra eksperta atzinumā Nr./numurs 3/ izdarītajiem secinājumiem izriet, ka /pers. B/ konstatēti šādi miesas bojājumi: kreisā atslēgas kaula un kreisā lielā lielkaula lūzums augšējā trešdaļā, kuri varēja rasties 2016.gada 5.septembrī cietu-trulu priekšmetu iedarbības rezultātā pie lēmumā minētajiem ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem. /pers. B/ konstatētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Novērtējot krimināllietā iegūtos pierādījumus, tiesa secina, ka apsūdzētajam /pers. A/ pamatoti tika celta apsūdzība Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Cietušā /pers. B/ liecības apstiprinās ar lieciniekiem /pers. A0/ un /pers. E/ liecībām, kā arī 2017.gada 15.marta eksperta atzinumu Nr./numurs 1/ un eksperta /pers. G/ tiesas izmeklēšanas laikā sniegtajiem paskaidrojumiem.

Tiesa nesaskata būtiskas pretrunas liecinieku /pers. D/ un /pers. E/ sniegtajās liecībās un tic minēto liecinieku liecībām, kas sniegtas pirmstiesas kriminālprocesā, jo uz tiesas sēdes dienu kopš ceļu satiksmes negadījuma ir pagājuši vairāk kā divi gadi un liecinieki objektīvi varēja neatcerēties notikuma detaļas. Abi liecinieki pēc pirmstiesas izmeklēšanas kriminālprocesa laikā sniegto liecību nolasīšanas, norādīja, ka pirmstiesas izmeklēšanas laikā viņi labāk atcerējās notikuma apstākļus un paliek pie liecībām, kuras sniedza uzreiz pēc notikuma.

Neskatoties uz to, ka liecinieks /pers. E/ pēc liecību sniegšanas tiesā un pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegto liecību nolasīšanas un to objektivitātes apstiprināšanas, nolēma atteikties no savām liecībām, tiesai nav pamata neticēt liecinieka pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām, jo tās guvušas apstiprinājumu ar citiem kriminālietā iegūtiem pierādījumiem.

Tā /pers. D/ un /pers. E/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības ir guvušas apstiprinājumu ar 2017.gada 15.marta eksperta atzinumu Nr./numurs 1/, kurā viennozīmīgi tika secināts, ka no tehniskā viedokļa (nevērtējot jautājuma juridiskus aspektus) ar ceļu satiksmes negadījuma rašanos ir saistāma automobiļa Volkswagen vadītāja rīcība – veicot pārkārtošanas manevru un nedodot ceļu motociklam. Lietas materiālos nav norādīti dati, kas liecina par motocikla vadītāja veikto darbību saistību ar ceļu satiksmes negadījuma rašanos.

Eksperts/pers. G/ tiesas sēdē apstiprināja 2017.gada 15.marta eksperta atzinumu Nr./numurs 1/, kā arī to, ka motociklists pārvietojās labās joslas ietvaros un tas atbilst lietas objektīviem datiem. Sadursme notikusi labajā manevra joslā.

Tiesas ieskatā nepamatots ir eksperta /pers. H/ izdarītais secinājums, ka motocikla vadītājs varēja izvairīties no sadursmes ar automašīnu /TL marka/.

Atbilstoši cietušā /pers. B/ sniegtajām liecībām, viņš nekādā veidā nevarēja izvairīties no sadursmes, jo nebija nedz laika, nedz iespējas bremzēt vai sagāzt motociklu.

Arī liecinieks /pers. E/ liecināja, ka automašīna strauji mainīja kustības joslu no kreisās uz labo motociklista tuvumā. Lieciniekam šķita, ka automašīnas vadītājs neredzēja motociklistu.

Tiesa uzskata, ka ekspertam /pers. H/ tika uzdots jautājums Nr.4, norādot apstākli, kas neatbilst cietušā /pers. B/ sniegtajām liecībām.

Protokolā par liecību pārbaudi uz vietas fiksētas /pers. B/ liecības, ka viņš brauca pa labo braukšanas joslu, pirms viņa brauca trolejbuss, kuru viņš apbrauca, iebraucot kreisajā joslā, ar intervālu apmēram 4,8 m un pēc tā viņš turpināja braukt pa labo joslu. Automašīnas /TL marka/ vadītājs nošķērsoja viņam ceļu apmēram 2,8 m attālumā no labās ceļa malas un 3,60 m no pieturas staba. /pers. B/ norādīja, ka viņš atgriezās savā labajā braukšanas joslā 1,8 m no labās ceļa malas un 2,8 m no pieturas staba.

Tiesas sēdē cietušais /pers. B/ liecināja, ka pa labo joslu brauca trolejbuss vai autobuss, kas tuvojās pieturai. Pabraucot tam garām, cietušais ieņēma kreiso joslu. Tad parādīja pagriezienu un ieņēma labo joslu, apsūdzētais vēl kādu laiku brauca pa kreiso joslu.

Turklāt tiesas sēdē cietušais norādīja, ka labojumi, kas izdarīti protokolā par liecību pārbaudi uz vietas, atbilst tam, kā viņš patiesībā ir liecinājis, nevis par pieturā stāvošā trolejbusa, bet gan par trolejbusa, kas tuvojās pieturai, apdzīšanu.

Tiesai nav pamatā neticēt šādām cietušā liecībām, jo pārējie ceļu satiksmes negadījuma aculiecinieki automašīnu /TL marka/ un motociklu /TL marka 1/ redzējuši jau pēc tam, kad notika sadursme.

Lūgumā par atzinuma sniegšanu ekspertam /pers. H/ tika norādīts, ka motocikls apbrauca nevis trolejbusu, kas tuvojās pieturai, bet jau pieturā stāvošu trolejbusu.

Turklāt jautājumā Nr.4 norādīti attālumi, kas ņemti nevis no notikuma dienā sastādīta Ceļu satiksmes reģistrēšanas protokola, bet gan no protokola par cietušā /pers. B/ liecību pārbaudi uz vietas.

Protokols par cietušā liecību pārbaudi uz vietas sastādīts 2017.gada 1.februārī, gandrīz pusgadu pēc notikuma. Turklāt/pers. B/ liecību pārbaudes laikā notikuma vietas aina atšķiras no tās, kāda tā ir bijusi notikuma dienā. Blakus pieturas stabam nebija transportlīdzekļa, netika norādīts motocikla sānslīdes ceļš, pretējā gadījumā jau pie liecību pārbaudes uz vietas būtu iespējams novērst nepilnības attālumu subjektīvajā novērtēšanā, kas izriet no cietušā liecībām, uz kurām norādīja arī eksperts /pers. H/.

Eksperta/pers. H/ secinājumus tiesa nevar atzīt par tādiem, kas pamatoti ar objektīviem lietas apstākļiem, jo secinājumi izdarīti uz cietušā notikuma vietā pēc pusgada no notikušā ceļu satiksmes negadījuma sniegto liecību pamata, kuras pats eksperts vērtē kritiski, turklāt ekspertam iesniegtajā lūgumā cietušā liecības nav atspoguļotas pilnīgi identiski liecinātajam.

Eksperts/pers. H/ secinājumos nav tieši atbildējis uz viņam uzdoto ekspertīzes atzinumā un lūgumā norādīto jautājumu Nr.4, bet pētījumu daļā norādījis, ka cietušā liecību pārbaudes laikā norādītais attālums 2,8 m pirms sabiedriska transporta pieturas vietas staba, kur motocikla vadītājs it kā esot iebraucis labajā kustības joslā, nav reāls, jo tādā gadījumā būtu jānotiek motocikla saskarei ar trolejbusa kreiso sānu.

Šajā daļā tiesa nevar piekrist eksperta secinājumam, jo eksperts ir vērtējis apstākļus, kas saistīti ar pieturā stāvošo trolejbusu, nevis trolejbusu, kas tuvojas pieturai.

Eksperts/pers. H/ kritiski vērtēja trolejbusa apbraukšanas intervālu – 4,8 m, izdarot secinājumu, ka tādā veidā motociklam būtu jābrauc pa pašu brauktuves kreiso malu, kas nav iespējams intensīvas kustības laikā.

Šajā daļā tiesa piekrīt eksperta /pers. H/ atzinumam.

No 2016.gada 5.septembra Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola Nr./numurs 3/ izriet, ka notikuma vietā katras satiksmes joslas platums ir 3,8 m, tātad kreisās un labās joslas kopā 7,6 m. Ja trolejbusa platums ir 2,5 m, tad tik tiešām nav ticami, ka cietušais ir apbraucis trolejbusu ar intervālu 4,8 m no trolejbusa.

Cietušā liecībās (lietas 55.-60.lapa) pieļauto attālumu novērtēšanas kļūdas tiesa neatzīst par pamatu neticēt pārējām cietušā sniegtajām liecībām par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem.

No protokolam par liecību pārbaudi uz vietas pievienotās fototabulas redzams, ka cietušais /pers. B/ norāda, ka trolejbusu viņš apdzina pa kreiso joslu, tuvu joslu sadalošai līnijai, nevis pa pašu brauktuves kreiso malu. Tiesas ieskatā cietušā norādītie 4,8 m vai 5 m attiecināmi uz attālumu no brauktuves labās malas, nevis no trolejbusa, kā tas kļūdaini tika norādīts protokolā par cietušā liecību pārbaudi uz vietas un turpmākajās cietušā liecībās.

Eksperts/pers. G/ ir konkrēti norādījis, ka motocikla kritiena vieta norāda, ka motocikls ir pārvietojies labās kustības joslas ietvaros apmēram 0,5-1 m no sadalošās joslas. Aptuvenā sadursmes vieta – apmēram 2 m no pēdu vietas. Tas atbilst Ceļu satiksmes reģistrēšanas protokolā norādītajam, ka motocikla sānslīdes attālums no labās ceļa malas ir 2,9 m.

Turklāt no Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola Nr./numurs 3/ redzams, ka no trolejbusa pieturas zīmes līdz motocikla slīdēšanas pēdai ir 9,01m.

Tiesai nav pamata apšaubīt eksperta /pers. G/ atzinumu, ka sadursme ir notikusi laikā, kad cietušais ir braucis pa labo braucamās daļas pusi, jo sadursmes aptuvenā vieta varēja būt – 7 m no pieturas un 1 m no sadalošās joslas, spriežot pēc Ceļu satiksmes reģistrēšanas protokolā norādītiem mērījumiem, ar kuriem ir iepazinušies un kuriem piekrita gan apsūdzētais, gan cietušais.

Eksperta/pers. H/ viedoklis šajā jautājumā nav bijis viennozīmīgs, turklāt tas ir pamatots ar lūgumā par atzinuma sniegšanu norādītajiem cietušā subjektīvi uztvertiem attālumiem, nevis ar Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā Nr./numurs 3/ fiksēto.

Tiesai nav pamata apšaubīt Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā Nr./numurs 3/ norādītās ziņas, jo tajā ietvertai informācijai ir

piekrituši kā cietušais, tā arī apsūdzētais.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa netīc eksperta /pers. H/ secinājumam par to, ka motocikla vadītājam bijusi tehniskā iespēja novērst transporta līdzekļu saskari.

Tiesa lielāku ticamības pakāpi piešķir eksperta /pers. G/ sniegtajam atzinumam, kas pamatots ar lietas objektīviem apstākļiem.

Kriminālprocesa likuma 33.panta piektā daļa noteic, ka kriminālprocesā eksperts savus pienākumus veic: pēc procesa virzītāja dotā norādījuma, kas fiksēts tās izmeklēšanas darbības protokolā, kurā piedalās eksperts; kā arī saskaņā ar procesuālu lēmumu par ekspertīzes noteikšanu.

Ievērojot to, ka /pers. H/ viedoklis ir dots, pamatojoties uz apsūdzētā aizstāvja iesniegumu, tiesas ieskatā, tas nav atzīstams par eksperta atzinumu Kriminālprocesa likuma izpratnē, bet var tikt vērtēts kā rakstveida pierādījums lietā.

Turklāt tiesa atzīst, ka minētais rakstveida pierādījums nevar būt atzīts par tādu pierādījumu, kas norāda uz to, ka apsūdzētais /pers. A/ nav vainīgs viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Kā apsūdzētais /pers. A/, tā liecinieks /pers. C/ nav redzējuši, ka pa brauktuves labo pusi ar motociklu brauc cietušais /pers. B/. Apsūdzētais/pers. A/ tiesas sēdē liecināja, ka salona spogulī neskatījās. Tiesa netic apsūdzētā liecībām, ka pirms pārkārtošanās labajā joslā atradās apmēram 1,5-2 m attālumā no trolejbusa. Šādas /pers. A/ liecības ir pretrunā ar eksperta /pers. G/ atzinumu un Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā norādītajām ziņām. Arī liecinieks /pers. C/ ir norādījis, ka pirms trolejbusa apdzīšanas viņi bija apmēram 10 m attālumā no trolejbusā, bet, pārkārtojoties uz labo kustības joslu, bija mazāks attālums. Saskaņā ar Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu un /pers. G/ tiesā sniegtajiem paskaidrojumiem, tas varēja būt ap 7 m.

Apsūdzētā/pers. A/ liecībām par to, ka viņš it kā tika maldināts par trolejbusa stāvēšanu 2 m attālumā no joslu sadalošās līnijas un cietušajam bija iespēja apbraukt trolejbusu, braucot labajā joslā, nav juridiskās nozīmes, jo cietušais /pers. B/ liecināja, ka trolejbusu viņš apdzina, iebraucot kreisajā joslā.

Tiesas sēdē uz procesā iesaistīto personu jautājumu eksperts /pers. G/ varbūtības formā pieļāva, ka motocikla vadītājs teoretiski varēja apbraukt trolejbusu, atrodoties labajā brauktuves daļā, salīdzinot brauktuves un trolejbusa platumu, bet tas nav bijis eksperta secinājums, kas būtu izrietējis no lietā iegūtiem objektīviem pierādījumiem, jo cietušais /pers. B/ viennozīmīgi ir liecinājis, ka trolejbusa apdzīšana ir notikusi, iebraucot brauktuves kreisajā joslā.

Liecinieks/pers. F/ nav bijis notikumu aculiecinieks. Viņš apstiprināja faktu, ka viņa dēls liecinieks /pers. E/ bija pratināts saistībā ar ceļu satiksmes negadījumu, kurā bija iesaistīts motociklists.

Tiesa atzīst, ka aizstāvja tiesā iesniegtie Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja metodiskie norādījumi „Ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto personu atbildības pakāpes noteikšana" nav attiecināmi uz konkrēto krimināllietu, jo tajos norādītā situācija atšķiras no situācijas, kas bija izveidojusies, /pers. A/ izdarot viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu.

Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmā un trešā daļa noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Saskaņā ar šī likuma 25.panta trešo daļu transportlīdzekļa vadītājam jāievēro šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības, pārvietojoties pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transporta kustība.

Ceļu satiksmes noteikumu 57.punkts noteic, ka pirms jebkura manevra – braukšanas sākšanas, pārkārtošanās, nogriešanās, apgriešanās braukšanai pretējā virzienā, apdzīšanas, transportlīdzekļa apturēšanas u. tml. – transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, un laikus jādod brīdinājuma signāls ar gaismas virzienrādītājiem. Ja gaismas virzienrādītāju nav vai tie nedarbojas, brīdinājuma signāls jādod ar roku atbilstoši manevram.

Savukārt atbilstoši ceļu satiksmes noteikumu 68.punkam, pārkārtojoties transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš transportlīdzekļiem, kas, nemainot braukšanas virzienu, brauc blakus. Vienā virzienā braucošiem transportlīdzekļiem pārkārtojoties vienlaikus, transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš transportlīdzeklim, kas atrodas pa labi.

Atbilstoši krimināltiesību doktrīnai Ceļu satiksmes noteikumus var pārkāpt kā tīši, tā arī aiz neuzmanības, turklāt šī noziedzīgā nodarījuma subjektīvo pusi nosaka personas attieksme pret sekām neuzmanības formā (*Sk. Krastiņš U., Liholaja V., Niedre A. Krimināltiesības. Sevišķā daļa. Trešais papildinātais izdevums.– Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2009. – 643.lpp.).*

Tiesas ieskatā lietā ir pierādīts, ka apsūdzētais, vadot transportlīdzekli, nedarīja visu iespējamo, lai neradītu satiksmei bīstamu situāciju, nepievērsa pietiekamu uzmanību apkārtnei un tās izmaiņām, pirms pārkārtošanās manevra uzsākšanas nepārliecinājās par drošību un par to, vai viņš neradīs traucējumus citiem satiksmes dalībniekiem, bet, uzsākot pārkārtošanās manevru pa labi, aizšķērsoja ceļu cietušā vadītām transportlīdzeklim, kas brauca pa blakus joslu, kā rezultātā notika sadursme ar automašīnas labo aizmugures sānu daļu un motocikla priekšējo daļu, kā arī /pers. B/ tika nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi.

Cietušajam nodarīto miesas bojājumu raksturs un smagums pierādīts ar 2016.gada 26.oktobra eksperta atzinumu Nr./numurs 4/.

Tādējādi apsūdzētais, pārkāpjot Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmās un trešās daļas, 25.panta trešās daļas, Ceļu satiksmes noteikumu 57. un 68.punkta prasības, aiz noziedzīgas nevērības neparedzēja, ka savu darbību rezultātā var radīt traucējumu cietušajam kā citam satiksmes dalībniekam, un nodarīt tam miesas bojājumus, kaut gan viņam vajadzēja, un viņš arī varēja šīs kaitīgās sekas paredzēt.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka apsūdzībā norādītie apstākļi un /pers. A/ inkriminētās darbības, kas, tiesas ieskatā, ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās[1] daļas, ir pilnībā guvuši apstiprinājumu tiesas izmeklēšanā un /pers. A/ vaina celtajā apsūdzībā ir pierādīta, kā arī apsūdzētais par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā /pers. A/ 2016.gada 5.septembrī izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās[1] daļas klasificējams kā tīšs mazāk smags noziegums, kas izdarīts aiz neuzmanības.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka apsūdzētais, pārkāpjot Ceļu satiksmes likuma un Ceļus satiksmes noteikumu prasības, ir apdraudējis sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības un ekspluatācijas sfērā, kā rezultātā cietušajam ir nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: precējies, apgādībā atrodas trīs bērni, strādājošs, no darba devēja ir pozitīvi raksturots, ir deklarēta dzīvesvieta, iepriekš nesodīts.

Spēkā esošajā likuma redakcijā noteikts, ka par Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumiem – brīvības atņemšanas sodu par krimināpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, izvērtējot lietas materiālos esošos /pers. A/ personību raksturojošos datus, noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, atzīst, ka Krimināllikuma 35.panta definētos preventīvos soda mērķus ir iespējams panākt apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nosakot Krimināllikuma 260.panta pirmās[1] daļas sankcijā paredzēto soda veidu – piespiedu darbs.

Izvērtējot izvēlētā soda veida lietderības aspektu, tiesa ņem vērā /pers. A/ personību pozitīvi raksturojošos faktorus – iepriekš nesodīts; līdz lietas izskatīšanai tiesā jaunus likumpārkāpumus nav izdarījis; lietas materiālos nav informācijas par kādām apsūdzētā sociālām novirzēm vai negatīvām parādībām (alkoholisms, narkomānija), kas nelabvēlīgi iespaidotu viņa tiesisko un sabiedrisko apziņu; kā arī, izvērtējot noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, tiesa secina, ka tieši piespiedu darbs sabiedrības labā sasniegts tā piemērošanas mērķi, jo veiks apsūdzētā audzinošo, sodošo un preventīvo funkciju, kā arī nodrošinās personas resocializāciju un tiesisko uzvedību arī pēc soda izciešanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. un 48.pantu tiesa nekonstatē apsūdzētā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Nosakot /pers. A/ soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam nav konstatēti nedz atbildību mīkstinoši, nedz pastiprinoši apstākļi; apsūdzētajam nav konstatēti tādi veselības traucējumi, kas liegtu izciest tiesas noteikto sodu, tādēļ atzīst, ka /pers. A/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms piespiedu darbs, kas pietuvināts Krimināllikuma 40.panta pirmajā daļā noteiktajam vidējam soda apmēram.

Krimināllietas ietvaros /pers. A/ nav bijis aizturēts, kā arī nav atradies apcietinājumā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes Satiksmes noziegumu izmeklēšanas biroja inspektores 2017.gada 27.marta lēmumu /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā, kas ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 1.novembra lēmumu grozīts uz drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana.

Kriminālprocesa likuma 249.panta pirmā daļa noteic, ja procesuālā piespiedu līdzekļa piemērošanas laikā ir zudis vai mainījies tā piemērošanas pamats, mainījušies piemērošanas nosacījumi, personas uzvedība vai ir noskaidroti citi apstākļi, kas noteica piespiedu līdzekļa izvēli, procesa virzītājs pieņem lēmumu par tā grozīšanu vai atcelšanu.

Ievērojot to, ka uz lietas izskatīšanas brīdi nav mainījies Kriminālprocesa likuma 249.panta pirmajā daļā noteiktais drošības līdzekļa piemērošanas pamats, tad sprieduma izpildes nolūkā līdz sprieduma stāšanās spēkā apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis atstājams negrozīts.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 96.pantu, kriminālprocesā par cietušo atzīts /pers. B/, kurš Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā lietā pieteica kaitējuma kompensāciju par /pers. A/ prettiesisko darbību rezultātā viņam nodarīto mantisko zaudējumu 700 *euro* apmērā un morālo aizskārumu 20 000 *euro* apmērā (lietas 142.-148.lapa).

Tiesas sēdē cietušais /pers. B/ uzturēja pieteikto kaitējuma kompensāciju uz tajā norādītajiem argumentiem.

Tiesa atzīst, ka cietušajam /pers. B/ kaitējuma kompensācija par viņam nodarīto morālo aizskārumu 20 000 *euro* apmērā kriminālprocesā nav nosakāma šādu apsvērumu dēļ.

Konkrētajā krimināllietā pierādīts, ka apsūdzētā rīcības rezultātā notika ceļu satiksmes negadījums un cietušajam tika nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi.

Ceļu satiksmes negadījumos cietušo trešo personu, kas ir jebkura fiziskā vai juridiskā persona, kurai ceļu satiksmes negadījuma dēļ ir nodarīti zaudējumi un pienākas apdrošināšanas atlīdzība, intereses un tiesiskās attiecības starp transportlīdzekļu īpašniekiem, tiesīgajiem lietotājiem un apdrošinātājiem sakarā ar transportlīdzekļu īpašnieku un tiesīgo lietotāju civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu reglamentē „Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likums".

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 3.panta pirmo daļa un 18.pants paredz, ka gadījumā, ja transportlīdzekļa īpašnieka vai tiesīgā lietotāja civiltiesiskā atbildība ir apdrošināta, tad, iestājoties apdrošināšanas gadījumam, nevis šīm personām, bet apdrošinātājam, kurš apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, saskaņā ar apdrošinātāja atbildības limitu jāatlīdzina šajā likumā noteiktajā kārtībā novērtētos zaudējumus, kas ceļu satiksmes negadījumā nodarīti trešajai personai.

Ievērojot minēto secināms, ka tiesības prasīt zaudējumu atlīdzību no transportlīdzekļa īpašnieka vai tiesīgā lietotāja, kura civiltiesiskā atbildība ir apdrošināta, rodas tad, ja zaudējumi nav atlīdzināmi saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumu vai tie pārsniedz noteikto apdrošinātāja atbildības limitu (Sk. arī "Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma"15.panta otro daļu).

„Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma" 15.panta pirmā daļa paredz, ka iestājoties apdrošināšanas gadījumam, apdrošinātājs, kurš apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs (ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksājama no Garantijas fonda) sedz zaudējumus, nepārsniedzot noteikto apdrošinātāja atbildības limitu.

Konkrētajā gadījumā apsūdzētā /pers. A/ kā transportlīdzekļa tiesīgā lietotāja (arī AS/Nosaukums 3/ kā transportlīdzekļa īpašnieka) civiltiesiskā atbildība bija apdrošināta un viņam, izraisot ceļu satiksmes negadījumu, kā rezultātā, nodarot cietušajam materiālus zaudējumus un nemantisku kaitējumu, ir iestājies civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas gadījums.

Ievērojot minēto, cietušajam nemantiska kaitējuma atlīdzības pieteikums ir jāsniedz apdrošināšanas sabiedrībai atbilstoši OCTA likuma un ES direktīvu prasībām, savukārt cietušā pieteiktā kaitējuma kompensācija kriminālprocesa ietvaros pret apsūdzēto šajā daļā nav nosakāma.

Vienlaikus tiesa secina, ka cietušajam /pers. B/ ir nosakāma kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu 700 *euro* apmērā, kas izmaksāts par zvērinātas advokātes G.Losbergas sniegtajiem pakalpojumiem un tā apmēru apstiprina kvīts Nr.062107, jo šādi izdevumi neietilpst to personai nodarīto zaudējumu uzskaitījumā, par ko tiek aprēķināta apdrošināšanas atlīdzība saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 19.pantu.

Pie šādiem apstākļiem tiesa secina, ka cietušajam /pers. B/ ir nosakāma kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu 700 *euro* apmērā, kas izmaksāts par zvērinātas advokātes G.Losbergas sniegtajiem pakalpojumiem, bet pārējā daļā kaitējuma kompensācija nav nosakāma.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem, tiesas noteiktā kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu ir piedzenama no apsūdzētā /pers. A/.

Lietā nav uzlikts arests mantai, kā arī nav radušies procesuālie izdevumi, par kuriem būtu pieņemams lēmums atbilstoši Kriminālprocesa likuma 366., 368.pantam.

**Rezolutīvā daļa**

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520.pantu, tiesa

**nosprieda**

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un noteikt sodu – piespiedu darbs uz 150 (viens simts piecdesmit) stundām.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Noteikt cietušajam /pers. B/ kompensāciju par nodarīto mantisko zaudējumu 700 *euro* (septiņi simti *euro*) apmērā par zvērinātas advokātes G.Losbergas sniegto juridisko palīdzību. Pārējā daļā kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu cietušajam /pers. B/, personas kods /personas kods/, tiesas noteikto kompensāciju par nodarīto mantisko zaudējumu 700 *euro* (septiņi simti *euro*) apmērā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no tā pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2019.gada 25.jūlija.

Tiesnese E.Leitāne